

og, hvis det er Regjeringen muligt til den Tid at faae dette Arbeide færdigt, vil Forslaget naturligviis blive Rigsdagen forelagt i næste Sæssion. Den Motivering, som den ærede Rigsdagsmand idag har givet sin Forespørgsel, finder jeg for Tiden ingen Anledning til at gaae videre ind paa, og navnlig ikke paa de Spørgsmaal, han i denne Anledning har fremfat; jeg vil troe, at hans Mening tildeels kan tages til Følge. Forfaavidt han har nævnt, at der ogsaa ved det i det ærede Thing nyligt vedtagne Lovudkast om Ølbryggerier skulde være viist en Tendens til at gaae Kjøbstædernes Rettigheder for nær, da kan jeg ingenlunde erkjende, at han deri har Ret; thi af Motiverne til Lovudkastet vil det sees, at den Bestemmelse i § 3, som han sigtede til, ene er foranlediget derved, at man ansaae det for hensigtsmæssigt at hæve de Lov, som have fundet Sted med Hensyn til, hvorvidt man burde tillade Bryggerierne paa Landet at indføre Øl til Kjøbstæderne og afsætte det der. Jeg troer forøvrigt, at Spørgsmaalet om Landbryggeriernes Affætning til Kjøbstæderne i Praxis har meget liden Betydning, og, har det Betydning, da ligger dette i, at Landboerne kunne levere Øl til en billigere Priis end Bryggerierne i Kjøbstæderne, og, naar dette er Tilfældet, mener jeg, at Bestemmelsen, tværtimod at være til Skade for Kjøbstæderne, vil være til Fordeel for dem (Ja! Ret!).

J. A. Hansen: Med Hensyn til det af den høitagtede Minister sidst omtalte, da skal jeg henholde mig til, hvad der ved den omhandlede Lovs 3die Behandling blev yttret af den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 3die Valgfreds (Ostermann), idet han meget villigt indrømmede, at en saadan Frihed burde gives, men kun tilføiede, at, naar man gjør Friheden lige, skal man ogsaa gjøre Byrderne lige, og, naar man tager Rettighederne bort, bør man ikke lade Forpligtelserne blive tilbage. — Herved er ogsaa min Tanke udtrykt. Jeg har ikke villet sige, at man ikke skulde give denne Frihed, jeg har kun meent, at man ikke skulde tage Rettighederne bort, naar man ikke tillige tog de tilsvarende Forpligtelser bort og gjorde Byrderne lige, det var min Tanke. Med Hensyn til Sagen i og for sig, saa holder jeg

mig overbevist om, at, naar kun Regjeringen anerkjender en saadan Lovs paatrængende Nødvendighed, saa vil det ogsaa blive den muligt at kunne skaffe os et Udkast til en sliq Lov til næste Sæssion (Hør!).

Sørensen: De mange indkomne Andragender fra Haandværkerne i Provinds- Kjøbstæderne gaae ikke saa meget ud paa det Forhold, som den ærede Forespørger nærmest har behandlet, nemlig Forholdet mellem Landsbyhaandværkerne og Kjøbstads- haandværkerne, men alle Andragenderne ere enige i at bevare sig over Kjøbmændenes formeentlige Indgreb i deres Handel med Haandværksproducter. Der er og har i mange Aar været ideligt ført Klager af Kjøbstads- haandværkerne over, at Kjøbmændene toge Mæringen fra dem, idet at Kjøbmændene solgte deels Fabrikvarer, deels Haandværksvarer forfrevne andetsteds fra og derpaa satte en Priis, som ikke tillod Kjøbstads- haandværkerne at concurrere med dem. Vel befandtes Fabrikvarerne at være ringere end Kjøbstads- haandværkernes Varer; men ved det, at de opstilledes i Boutikkerne, og ved det, at de habdes for Die for Bønderne fra Landet og andre Kjøbere, saa fandtes det bekvemst at kjøbe dem der, og derved have Haandværkerne mistet en heel Deel af deres Mæring. Dette er deres almindelige Klager og derfor have ogsaa Andragerne ønsket, at der maatte kunne gjøres Noget, som kunde give Erstatning for dem i denne Henseende, hvad enten der nu skulde kunne sættes en Indskrænkning for Kjøbmændene i denne Handel, eller der kunde tillægges Haandværkerne en tilsvarende Frihed med det, Kjøbmændene handle med, hvorved Ligheden kunde opnaaes. Det er jo klart, at Haandværkeren, som skal kjøbe det Materiale, han skal bruge til sin Haandværksdrift, naar han ikke faaer dette Materiale forbrugt, saa kan han ikke atter sælge det, saaledes som Kjøbmanden, i sin Boutik, men maa see til at faae det affat underhaanden, da han ikke har nogen Berettigelse til at drive Handel med Andet end netop hans eget Haandværksarbeide. Jeg skulde derfor tillade mig at rette det Spørgsmaal, om ikke Indenrigsministeren veed noget Raad i Henseende til at komme Haandværkerne